

[Leif Hermann]

mellem kommuner og amtskommuner og stat om, hvordan sådan en handlingsplan skal se ud.

Når trafikministeren og også miljøministeren taler om, at der er nogle kompetenceproblemer her, hvorfor skal disse kompetenceproblemer så ikke indgå i drøftelserne om formuleringen af den handlingsplan? Hvad er det egentlig, der er forkert ved at inddrage sådanne kompetenceproblemer i en sådan drøftelse?

Fru Hanne Severinsen siger, at dagsordenen ikke er konkret nok. Vi kunne godt have lavet en meget, meget mere konkret dagsorden, fru Hanne Severinsen, og så havde vi fået at vide, at regeringen sandelig ikke på dette tidspunkt kan tage stilling til en dagsorden, der er så konkret, at den vil binde regeringen langt ud over, hvad regeringen vil finde sig i. Dagsordens formulering er jo ikke tilfældigt valgt, fru Hanne Severinsen.

Så er der en enkelt ting til, som fru Hanne Severinsen har været inde på, nemlig at det er noget mærkeligt noget, hver gang SF stiller et forslag, så skal der være en handlingsplan. Sådan forstod jeg fru Hanne Severinsen. Jeg vil gerne sige, at det med at bede om en handlingsplan er noget, jeg har lært af miljøministeren, ikke bare denne miljøminister, men også den tidligere miljøminister, og ikke bare den tidligere miljøminister, men også den tidligere radikale ordfører på miljøområdet, som gentagne gange bad om handlingsplaner.

Jeg mener ikke, det er ilde anbragt at bede om en handlingsplan, fordi netop en handlingsplan kan sammenfatte dels de politiske hensyn og dels de konkrete initiativer, der skal tages. Hvad er der i grunden forkert ved at konkretisere sine tanker i en handlingsplan, fru Hanne Severinsen?

Fru Lis Noer Holmberg kan ikke rigtig bruge den begrundelse, for den har fru Hanne Severinsen jo allerede brugt, så fru Lis Noer Holmberg kan ikke lide datoer. Det forstod jeg, og det var vel reelt også det eneste, som fru Lis Noer Holmberg havde imod det her. Så var der så en lang række andre ting, som fru Lis Noer Holmberg lagde i dagsordenen, som jeg unægtelig ikke rigtig forstod.

Til fru Marianne Jelved og til hr. Glønborg vil jeg sige tak for de pæne bemærkninger om initiativet og på samme måde med hensyn til miljøministerens sidste bemærkninger her sige

til fru Marianne Jelved, at jeg kunne næsten heller ikke have gjort det bedre som argument for at stemme for denne dagsorden.

Nu kommer vi til det helt afgørende argument, der er for ikke at stemme for den dagsorden, men – kan jeg forstå – at stemme den ned: Den foregriber regeringens Brundtland-redegørelse. Der er ikke én eneste, hverken minister eller ordfører for regeringspartierne, der har været i stand til ét eneste sekund at sandsynliggøre, at den foregreb noget som helst. Det, den måske gør – det er til gengæld også fremgået af debatten – er, at den kommer som en hund i et spil kegler for en regering, der i realiteten ikke ved, hvordan den skal få denne Brundtland-redegørelse til at se ud, hvis der skal være sammenhæng i tingene.

Det kunne være, at det måske derfor var en god idé at vedtage denne dagsorden, for så havde man et konkret udgangspunkt at tage fat på, så havde man en øvelse at gøre. Jeg har ikke kunnet forstå den debat, der har været, på anden vis. Jeg ville måske være blevet bragt lidt i tvivl, hvis boligministeren i forbindelse med sin omtale af den forestående ændring af byfornyelsesloven havde talt ganske længe om, hvordan man introducerede naturen og byøkologien i byfornyelsesloven. Det gjorde boligministeren ikke. Og sådan kunne jeg fortsætte.

Jeg vil godt sige, jeg finder det i grunden ganske skammeligt, at en regering, som taler om tværgående initiativer, som taler om nødvendigheden af forebyggelse, som taler alle de rigtige ord – men når den præsenteres for så artigt et oplæg, som denne dagsorden er, siger regeringen: Nej, det vil vi ikke! Vi kommer med et eller andet selv, og så kan I bare vente, til vi er færdige! Det er skammeligt. Jeg vil endda sige, at det er pinligt, fordi man derved sender et signal ud til omverdenen om, at det, man havde tænkt sig, var noget ganske andet, på præmisser, som i realiteten er ukendte.

Den eneste, der har været positiv over for initiativet her, har været miljøministeren, og miljøministerens vinger er åbenbart i denne sag stækkede. Det er bedrøveligt, når miljøet skal være udgangspunkt, som vi mener, og som ministeren mener.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil bare sige til hr. Leif Hermann, at jeg